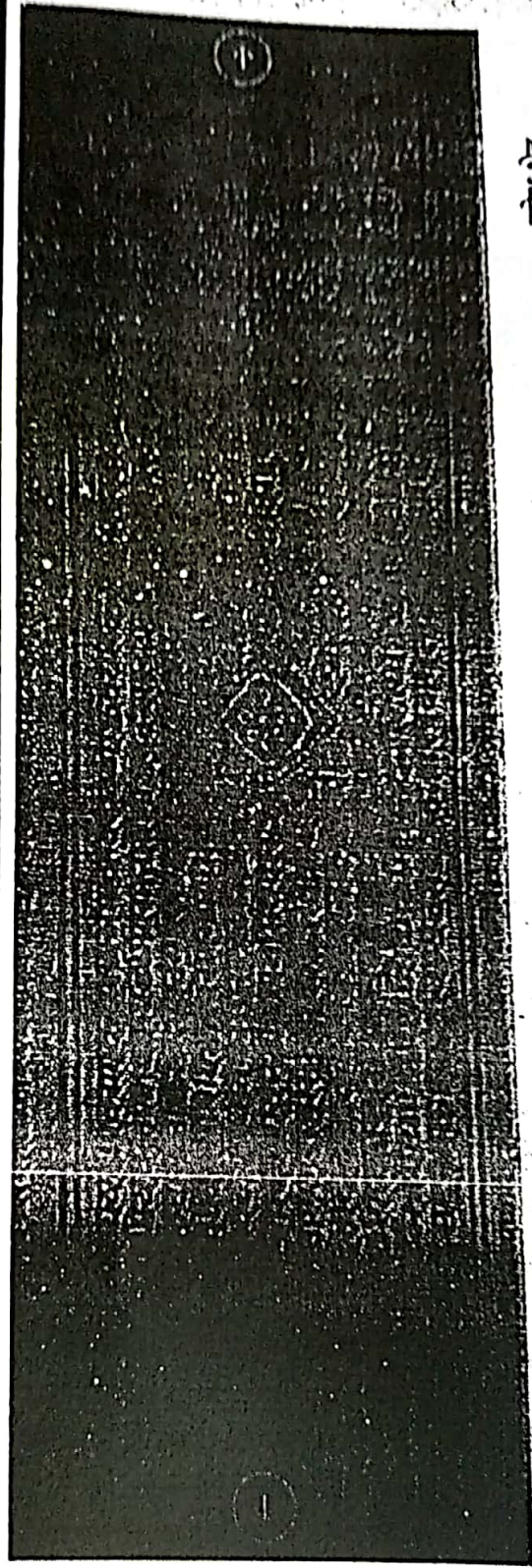

National Journal of Hindi & Sanskrit Research

ISSN No. 2454-9177
Impact Factor (RIJIF) 5.11
Author's Helpline: +91-8388241690
Download Knitoidy Fonts

- मुखपृष्ठ
- सामान्य निर्देश
- शोध अंक
- सम्पादकीय परिषद
- सम्पादन
- Publication Ethics
- Peer Review & Policy
- संकेत

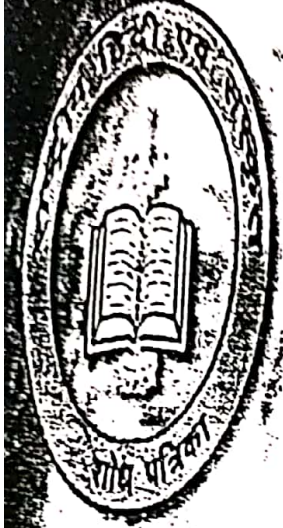
हमारे बारे में

सामान्य निर्देश

सम्पादकीय परिषद

शोध क्षेत्र

NATIONAL JOURNAL OF
HINDI & SANSKRIT RESEARCH

Volume 17 (March-April , 2018)

ISSN: 2454-9177
NJHSR 2018; 1(17): 68-69
© 2018 NJHSR
www.sanskritarticle.com

Dr. Satrughna Panigrahi
Assistant Professor, Dept. of Veda,
Shri Somnath Sanskrit University,
Veraval, Gujarat.

वास्तोष्पतिविज्ञानम्

Dr. Satrughna Panigrahi

विशेषज्ञानं विज्ञानम्। विशेष इति नाम्नः अर्थो भवति अनुभूतिः। सत्वप्रधानतया यत् किमपि अनुभूयते तद् विज्ञानम्। आधुनिकैतिहासकाराणां मतानुसारं वेदाः वर्तमानकालात् चतुःसहस्रं पञ्चसहस्रं वा वर्षपूर्वं कथिताः सन्तीति। भारतीयपरम्परायां वेदानामाविर्भावः मानवसृष्टेः प्रारम्भतः मन्यते। वैदिकपरम्परानुसारं मानवसृष्टिः अद्यतः लक्षाधिकवर्षपूर्वं मन्यते। अयञ्चास्तिविषयः विचारस्य। अतोहं प्रतिपादयितुनिच्छामि मन्त्रविज्ञानस्य देवताविज्ञानस्य वा विषये। परन्तु वयं कथयितुं शक्नुमः यत् तस्मिन् प्राचीनकालेपि वर्तमानज्ञानसाधनानि आसन् तदापि तत्सर्वमन्विष्टजातमासीत्। ऋग्वेदीयानां सूक्तानां देवतास्तुतिरूपत्वात् तत्रप्रतिपाद्यो विषयः प्राधान्येन देवताविज्ञानतत्त्वमेव। देवताविज्ञानतत्त्वाख्यानेऽप्यत्र महती श्रद्धा कर्तव्या भवति, यतो हि साहित्यान्तरदुरवापाः प्राक्कालिका भावनाविशेषास्ततोऽधिगन्तुं शक्याः। अपि च येन प्राकृताः पदार्थाः देवताविज्ञानं प्रापिताः सोऽयं चेतनधर्मारोपप्रकारस्ततो व्यक्तीभवति। ऋग्वेदोपवर्ण्यमानाः सूर्याग्निवायुप्रभृतय उल्कृष्टवर्गीया देवताः सर्वाः प्राकृता एव पदार्थाश्चेतनधर्मारोपेण कल्पिताः। प्राक्कालादागताः काश्चित्त्रिहाय सर्वा अपि देवताः शरीरयुक्तत्वेन वर्णिताः। प्रतिपादितेषु देवेषु वास्तोष्पतिः अन्यतमः।

सम्यगुक्तमिति सूक्तं नाम यत्र कस्यचिद्देवस्य महिमा वर्णितो भवति। अत्र वास्तोष्पतेः महिमा वर्णितः। वास्तोष्पतिः नाम गृहपालको देवः। यस्मिन् गृहे जनाः निवसन्ति तेषां जनानां जीवनरक्षणं स्वास्थ्यरक्षणं समृद्धिरक्षणञ्चायं देवो विदधाति। अयं देवः पितेव जनानां पालनं करोति पोषणञ्च करोति। यथा-

वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गयस्फानो गोभिरश्वेभिरिदो।

अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥

ऋग्वेदे अस्य वास्तोष्पतेः केवलं पञ्च एव मन्त्राः प्राप्यन्ते। "वास्तु" शब्दः निवासार्थकात् "वस्" धातोः निष्पन्नः यस्यार्थो भवति गृहम्। वस् धातोः बहवोऽर्थाः वर्तन्ते। यथा निवासार्थे, उदादिगणे आच्छादनार्थे, चुरादौ च स्नेहेच्छापहरणार्थेषु प्रयुक्तो दृश्यते। निवसति, आच्छादयति, निह्यति, इच्छति, अपहरति तापमस्मिन्निति वास्तु। कस्याऽपि गृहनिर्माणस्य पूर्वं तदधिष्ठातृवास्तुपुरुषस्य प्रकल्पनमपि वास्तुशास्त्रस्य एकोऽनिवार्यसिद्धान्तः। वासयोग्यभूमिः वास्तुः इति कथ्यते। योग्यता चात्र न केवलं प्राणिनामपि च देवानां निवासमाधारीकृत्य गृह्यते। पौराणिकवचनानुसारं प्राचीनकाले अन्धकासुरस्य वधः शिवेन कृतः। तदा युद्धोत्पन्नैः शिवस्य स्वेदविन्दुभिः विकरालपुरुषस्य उत्पत्तिर्जाता। स एव तपसा सदाशिवात् वरं प्राप्य त्रैलोक्यमाच्छादयन् भूमावपतत्। तस्याङ्गेषु यत्र यत्र देवा आक्रान्ता आसन् तेषां वासोऽपि तेष्वेव स्थानेष्वभवत्। अतः देवानो निवासविषयञ्च मत्स्यपुराणे वास्तुनिरूपणाध्याये स्फुटीकृतः। यथा-

Correspondence:
Dr. Satrughna Panigrahi
Assistant Professor, Dept. of Veda,
Shri Somnath Sanskrit University,
Veraval, Gujarat.

येन यत्रैव चारुन्तं स तत्रैवावसत्पुनः ।

निवासात् सर्वदेवानां वास्तुरित्यभिधीयते ॥२

अतः वास्तु इति नाम गृहम् एवञ्च " पतिः" नाम " पा " अथवा पालनार्थकात् " पाल् " धातोः निष्पन्नः यस्यार्थः पालकः रक्षको वा ज्ञायते । गृहपतिः ब्रह्माण्डरूपं देहरूपञ्च गृहम् तस्य पालकः रक्षकः परमात्मा वा वास्तुकलाविशेषज्ञः शिल्पी वास्तोष्पतिः इत्यर्थो भवितुमर्हति॥ श्रूयते निरुक्ते यथा- "वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणः तस्य पाता वा पालयिता वा"३ इति ।

अयं वृक्षाणां पर्वतानामपि देवः स्मृतः । गृहनिर्माणे येषां वास्तुनामुपयोगः करणीयो भवति तत्र वास्तोष्पतेरनु- मतिरनिवार्या भवति । ऋग्वेदे अस्य देवस्य मन्त्रे लिखितम् यत् हे वास्तोष्पते ! अस्माकं धनस्य पशूनाञ्च वृद्धिं कुर्यात् तथा अस्मान् वार्धक्यात् पाहि तथा गृहोपयोगिवस्तूनां न्यूनता माऽस्तु । अत्रेत्यमपि लिखितम् यत् समृद्धिकामनायै देवोऽयमुपास्य इति ॥४ हे वास्तोष्पते! त्वमेव गृहपालको वर्तसे , त्वमेव रोगनाशकः नाम स्वास्थ्यप्रदो वर्तसे , तव बहूनि रूपाणि सन्ति, तानि वैविध्यपूर्णानि रूपाणि धृत्वा त्वम् अस्माकं सुहृद् भूत्वा क्षेमकरो भव इति५

ऐतिहासिकवचनानुसारम् आदिमानवाः आदौ वने पर्वतगुहासु च निवसन्ति स्म । क्रमशः तेषां चिन्तनं गृहनिर्माणविषये अभूत् । अनन्तरं स्वात्मरक्षणार्थं परोपकारार्थं च गृहाणि चक्रुः । तदनन्तरं गृहे स्थितानां जनानां चतुष्पदीयगवाश्वादीनां च पालनार्थं सुखप्रदानार्थं च गृहस्य पालकदेववास्तोष्पतेः स्मरणं कृतवन्तः । श्रूयते ऋग्वेदे यथा-

वास्तोष्पते प्रति जानीह्यस्मान्त्वावेशो अनमीवो भवानः ।

यत्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥६

पुनश्च ऋग्वेदस्य वास्तोष्पतिसूक्तस्यानुशीलनेन ज्ञायते यत् वास्तोष्पतिनाम सरमा नाम देवशुनेः कुलोद्भवः सारमेय नाम ध्यानविशेषः । श्रूयते यथा-

यदर्जुन सारमेय दतः पिशङ्ग यच्छसे ।

वीव ध्राजन्त ऋष्टय उप स्रक्केषु बप्सतो नि षु स्वप ॥७

अस्य मन्त्रस्यार्थो भवति- हे श्वेतवर्ण ! सरमावंशज ! पिङ्गलवर्ण वास्तोष्पते ! यस्मिन् काले त्वं दन्तान् दर्शयसि तस्मिन् काले अस्माकं समीपे आहारसमये ओष्ठप्रान्ते आयुधानि इव दन्ताः विशेषां शोभां धारयन्ति । सम्प्रति त्वं नितरां सुखेन निद्रां कुरु इति भावः ।

अयं सारमेयः यत्र कुत्रापि गच्छति तस्मात् पुनः प्रत्यागच्छति, सः प्रत्यक्षरूपेण परोक्षरूपेण च धनं यः हरति तत्र गच्छति इति श्रूयते ऋग्वेदे८ नित्यवैरत्वात् सारमेयः सूकरस्य नाम वराहस्य विदारणं करोति कदाचित् वराहोऽपि सारमेयं विदारयति । जीवपुरुषाः इन्द्रस्य स्तुतिं कुर्वन्ति । अतः तेषां कृते सारमेयस्य भयं नास्तीति ऋग्वेदोक्तिः-

त्वं सूकरस्य दर्वृहि तव दर्दतुं सूकरः ।

स्तोतृनिन्द्रस्य रायसि किमस्मान्दुच्छुनायसे नि षु स्वप ॥९

सारमेयप्रसादात् गृहपालकः शयनं विदधातु , सर्वे बन्धुजनाः निद्राधीनाः भवन्तु , आसमन्तात् स्थिताः सर्वे जनाः शयनं कुर्वन्तु इति प्रार्थना दृश्यते वास्तोष्पतिसूक्ते१० अपरेऽस्मिन् मन्त्रे निद्रायाः कारणम् अम्भोनिधेः सकाशात् प्रगतिं प्राप्तः सूर्यः वर्तते इति ज्ञायते११ याः नार्यः अङ्गने शयनं कुर्वन्त्यः सन्ति , याः वाहने शयनं कुर्वन्त्यः सन्ति , याः तल्पे शयानाः सन्ति , याः पवित्रगन्धयुताः वर्तन्ते, ताः सर्वाः अपि नारीः वयं निद्रां कारयाम इति स्तोतारः कथयन्ति । श्रूयते यथा- प्रोष्ठेशया वह्नेशया नारीर्यास्तल्पशीवरीः ।

स्त्रियो याः पुण्यगन्धास्ताः सर्वाः स्वापयामसि॥१२

अत्र उपसंहाररूपेण वक्तुं शक्नोमि यत् वास्तोष्पतिः नाम गृहपालको देवः । यस्मिन् गृहे जनाः निवसन्ति तेषां जनानां जीवनरक्षणं स्वास्थ्यरक्षणं समृद्धिरक्षणञ्च अस्य प्रयमकर्तव्यं वर्तते। 'महाभाग्यात् देवताया एक आत्मा बहुधास्तूयते' इति निरुक्तवचनानुसारं ध्यानरूपोऽयं देवः पितेव जनानां पालनं करोति पोषणञ्च करोति, अस्माकं धनस्य पशूनाञ्च वृद्धिमपि करोति ।

संदर्भ ग्रन्थः :-

1-ऋग्वेदः - ७/५४/२

2-मत्स्यपुराणम् - २५२/१४

3-निरुक्तम् - दशमोऽध्यायस्य द्वितीयपादः

4-वास्तोष्पते शरमया संसदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या ।

पाहि क्षेम उत योगे वरं नो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥

ऋग्वेदः - ७/५४/३

5-अमीवहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्याविशन् । सखा सुशव एषि

नः ॥ ऋग्वेदः - ७/५५/१

6-ऋग्वेदः - ७/५४/१

7-ऋग्वेदः - ७/५५/२

8-स्तेनं राय सारमेय तस्करं वा पुनःऽसरः ।

स्तोतृनिन्द्रस्य रायसि किमस्मान्दुच्छुनायसे नि षु स्वप॥

ऋग्वेदः - ७/५५/३

9-ऋग्वेदः - ७/५५/४

10-सस्तु माता सस्तु पिता सस्तु श्वा सस्तु विशपतिः ।

ससन्तु सर्वे ज्ञातयः सस्त्वयमभितो जनः ॥

ऋग्वेदः - ७/५५/५

11-सहस्रशृङ्गो वृषभो यः समुद्रादुदाचरत् ।

तेना सहस्येना वयं नि जनान्त्स्वापयामसि ॥ ७ ॥

ऋग्वेदः - ७/५५/७

12-ऋग्वेदः - ७/५५/७